

ROZSTRZYGNĘCIE NADZORCZE

WOJEWODY LUBUSKIEGO

Nr NK-I.4131.249.2016.AZie

z dnia 25 lipca 2016 r.

Rada Miejska w Skwierzynie

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2016r. poz. 446) stwierdzam nieważność doręczonej w dniu 11 lipca 2016 r. uchwały Nr XXIV/165/16 Rady Miejskiej w Skwierzynie z dnia 30 czerwca 2016 r. w sprawie ustalenia średniej powierzchni gospodarstwa rolnego w gminie Skwierzyna na rok 2016.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 30 czerwca 2016 r. Rada Miejska w Skwierzynie podjęła uchwałę w sprawie ustalenia średniej powierzchni gospodarstwa rolnego w gminie Skwierzyna na rok 2016. powołując w podstawie prawnej art. 18 ust. 1, art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 61 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (j.t. Dz.U. z 2016r. poz. 778 ze zm.).

W ocenie organu nadzoru przedmiotowa uchwała istotnie narusza proawo podjęta została bowiem bez podstawy prawnej.

Zgodnie z art. 61 ust. 1 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wydanie decyzji o warunkach zabudowy jest możliwe jedynie w przypadku łącznego spełnienia warunków określonych w pkt 1-5. W ust. 4 tego przepisu ustawodawca wyłączył stosowanie postanowień ust. 1 w stosunku do zabudowy zagrodowej, w przypadku gdy powierzchnia gospodarstwa rolnego związanego z tą zabudową przekracza średnią powierzchnię gospodarstwa rolnego w danej gminie.

Z analizy powyższych przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie wynika, by ustawodawca upoważnił rady gmin do ustalania średniej powierzchni gospodarstwa rolnego w gminie. Upoważnienie takie nie wynika również z przywołanych przez radę przepisów - art. 7 ust. 1 pkt 1 oraz art. 18 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym.

Pierwszy ze wskazanych przepisów wskazuje zadania własne gminy, służące zaspokajaniu zbiorowych potrzeb wspólnoty, które obejmują sprawy ładu przestrzennego, gospodarki nieruchomościami, ochrony środowiska i przyrody oraz gospodarki wodnej. Również z drugiego przepisu nie można wyprowadzić podstawy prawnej do podjęcia uchwały o ustaleniu średniej powierzchni gospodarstwa rolnego w gminie. Podkreślić należy, iż wskazane wyżej przepisy mają charakter ustrojowy. Wskazują one ogólne kierunki i ramy dla działalności prawodawczej w gminie. Nie sposób jednakże traktować je jako przepisy mogące stanowić samoistną podstawę prawną do podejmowania przez radę gminy uchwał, a zwłaszcza uchwał o charakterze aktów prawa miejscowego. Do tego wymagane jest bowiem istnienie przepisu kompetencyjnego zawartego w ustawie, który to w sposób wyraźny określa zakres spraw przekazany przez ustawodawcę do uregulowania w drodze uchwały rady gminy. W przypadku gdy ustawodawca nie zawarł w ustawie normy upoważniającej organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego do uregulowania konkretnego zagadnienia, niedopuszczalne jest domniemanie kompetencji prawodawczej na rzecz rady. W przedmiocie przyjmowania za samoistną podstawę prawną omawianych norm zawartych w ustawie o samorządzie gminnym wypowiedział się Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu, który w wyroku z dnia 3 kwietnia 2013 r. (sygn. akt IV SA/Po 110/13) orzekł, iż „przepis art. 94 Konstytucji wyklucza możliwość wydania aktu normatywnego o powszechnie obowiązującym charakterze na podstawie ogólnego przepisu kompetencyjnego, jakim jest art. 18 u.s.g. Z istoty upoważnienia wynika, że musi być ono wyraźne, a nie tylko pośrednio wynikać z przepisów ustawowych. Winno przy tym określać materię, która ma być przedmiotem regulacji w drodze aktu prawa miejscowego

oraz organy kompetentne do jego wydania, a także regulować inne kwestie związane z wydaniem i wejściem w życie przepisów prawa”.

Należy zatem stwierdzić, że w omawianej sprawie nie istnieje żaden przepis szczególny - ani w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ani też w ustawie o samorządzie gminnym – który stanowiłby podstawę prawną dla rady do uchwalenia średniej powierzchni gospodarstwa rolnego na dany rok. Tym samym przedmiotowa uchwała jako podjęta bez podstawy prawnej musiała zostać wyeliminowana z obrotu prawnego poprzez stwierdzenie jej nieważności w całości.

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały rady gminy wstrzymuje jej wykonanie w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Od niniejszego rozstrzygnięcia służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od doręczenia rozstrzygnięcia za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego.

z up. Wojewody Lubuskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli

Teresa Kaczmarek